

Foreningen af forsvarrets auditører, Dansk tandplejerforening, Foreningen af ingeniører i forsvaret, Forsvarsarbejdernes landsorganisation, Reserveofficersforeningen i Danmark, Værnepligtsrådet, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Rigsombudet på Færøerne, Færøernes Landsstyre, Lagmandskontoret, Rigsombudsmanden i Grønland og Grønlands Hjemmestyre.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Almindelig del

Til § 1

Bestemmelsen svarer bortset fra enkelte sproglige justeringer til gældende militær straffelov § 5. Bestemmelsen angiver, hvilket militært personel, der i fredstid er omfattet af loven.

Udtrykket militært personel omfatter efter lov om forsvarrets personel, jf. lovekendtgørelse nr. 81 af 12. februar 2004, § 2, stk. 1, følgende:

- 1) Befalingsmænd og menige, der indordnes i en rækkefølge af militære grader efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse,
- 2) auditørpersonel, gejstligt personel og musikerpersonel samt andet personel efter forsvarsministerens bestemmelse.

Befalingsmænd omfatter personel af officersgruppen og sergentgruppen. Menige omfatter personel af konstabelgruppen, konstabelelever, værnepligtige menige og kvindelige menige på værnepligtslignende vilkår, jf. samme lovs § 2, stk. 2. Det i § 2, stk. 1, nr. 2, nævnte personel betegnes som militært personel uden for den militære rækkefølge.

Forsvarsministeren har endvidere fastsat nærmere bestemmelser om militære grader mv. for personel i det militære forsvar, for tiden i bekendtgørelse nr. 325 af 28. april 1994.

Udtrykket »tjenstgørende« indebærer, at personale skal være ansat eller indkaldt til tjeneste i forsvaret. Det er uden betydning om det militære personel er fastansat eller midlertidigt tjenstgørende. Personel af reserven vil eksempelvis kun være omfattet i det omfang, de er indkaldt til tjeneste. Ansættelsesforholdets begyndelsestidspunkt og ophørstidspunkt vil være afgørende. For så vidt angår værnepligtige er begyndelsestidspunktet det tidspunkt, på hvilket de efter indkaldelse møder eller skulle møde for at indtræde eller genindtræde i forsvaret. Hjemsendelsestidspunktet er afgørende for ophørstidspunktet.

Militært personel, såvel ansatte som indkaldte, har dog fortsat visse pligter, som påhviler dem også efter hjemsendelsen.

Som pligter, der påhviler hjemsendt personel, kan f.eks. nævnes tavshedspligt med hensyn til forhold, som den pågældende er blevet bekendt med under tjenesten, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller foreskrevet efter bestemmelser for den militære sikkerhed, forskriftsmæssig opbevaring af eventuelle våben, uniform og anden udleveret udrustning.

Civilt personel ansat i forsvaret er i fredstid ikke omfattet af militær straffelov. Civilt personel omfatter f.eks. blandt andre værkemestre, maskinmestre, materielforvaltere, ingeniører, radiotelegrafister mv. Civile er derimod omfattet af loven i krigstid, jf. nedenfor om § 2, nr. 1. Frivilligt hjemmeværnspersonel er i fredstid ikke omfattet af militær straffelov i modsætning til militært personel, der er ansat eller indkaldt til tjeneste i hjemmeværnet, jf. § 6, stk. 1, og § 13 i lov om hjemmeværnet, lovekendtgørelse nr. 80 af 12. februar 2004.

Efter den gældende militær straffelov § 5, stk. 2, (lovforslagets § 1, stk. 2,) omfatter loven i fredstid også fremmede militærpersoner, som er interneret her i landet, samt andre personer, der efter folkeretten har krav på behandling som militærpersoner.

Efter artikel 11 i konvention af 18. oktober 1907 om neutrale magters og personers rettigheder og pligter i tilfælde af krig til lands (Haagerkonvention V) skal en neutral magt, der på sit territorium modtager tropper, der hører til en krigsførende hær, internere sådanne personer. Dette kan være fremmede troppeafdelinger, der på grund af kamphandlinger af modstanderen trænges eller flygter ind på neutralt dansk territorium. Mere praktisk kan der være tale om besætninger på fly, der nødlander på dansk territorium. Der er desuden eksempler på, at Danmark som neutralt land efter overenskomst med en eller flere af parterne i en konflikt – f.eks. under 1. verdenskrig – af humanitære grunde har modtaget krigsfanger fra en eller flere af de krigsførende parter med henblik på at internere dem her i landet, indtil fjendtlighederne var afsluttet.

Stk. 2 blev indsat i loven af 1937 ved lov nr. 43 af 13. februar 1940 for at dække et hul i loven, der var opstået som følge af interneringen af tyske flyvere, der efter togter mod England måtte nødlande i Danmark, idet den fornødne orden ellers ikke kunne opretholdes i interneringslejrene.

Personer, der efter folkeretten har krav på behandling som militærpersoner, jf. stk. 2, 2. led, er blandt andre personer, der følger væbnede styrker, og som